

Euroopa Liidu
Nõukogu

Brüssel, 19. märts 2015
(OR. en)

7373/15

**Institutsioonidevaheline
dokument:
2015/0065 (CNS)**

FISC 24

ETTEPANEK

Saatja:	Euroopa Komisjoni peasekretär, allkirjastanud Jordi AYET PUIGARNAU, direktor
Kättesaamise kuupäev:	19. märts 2015
Saaja:	Uwe CORSEPIUS, Euroopa Liidu Nõukogu peasekretär
Komisjoni dok nr:	COM(2015) 129 final
Teema:	Ettepanek: NÕUKOGU DIREKTIIV, millega tunnistatakse kehtetuks nõukogu direktiiv 2003/48/EÜ

Käesolevaga edastatakse delegatsioonidele dokument COM(2015) 129 final.

Lisatud: COM(2015) 129 final

EUROOPA
KOMISJON

Brüssel, 18.3.2015
COM(2015) 129 final

2015/0065 (CNS)

Ettepanek:

NÕUKOGU DIREKTIIV,

millega tunnistatakse kehtetuks nõukogu direktiiv 2003/48/EÜ

SELETUSKIRI

1. ETTEPANEKU TAUST

Nõukogu võttis 2003. aastal vastu direktiivi hoiuste intresside maksustamise kohta (hoiuste direktiiv). Direktiivil oli kaks põhieesmärki: vältida moonutusi kapitali liikumisel ja võimaldada selliste intresside tulemuslikku maksustamist, mida ühe liikmesriigi makseagendid maksavad teise liikmesriigi residentist füüsilistele isikutele. Hoiuste direktiiviga hõlbustatakse sellist liiki intresside maksustamist kooskõlas selle liikmesriigi õigusnormidega, mille resident hoiuste intresse saav füüsiline isik on, nõudes automaatset teabevahetust kõnealustele isikutele makstavate intresside kohta. Direktiivi sätteid hakati kohaldama 1. juulil 2005, kohaldamisala laiendati Bulgaariale ja Rumeeniale seoses nende riikide ühinemisega 1. jaanuaril 2007 ning Horvaatialle seoses kõnealuse riigi ühinemisega 1. juulil 2013.

Direktiiv lähtus eesistujariigi järeldustest, mis tehti Euroopa Ülemkogu kohtumisel 19.–20. juunil 2000, kus liikmesriigid leppisid kokku, et selleks, et rakendada põhimõtet, mille kohaselt kõik kodanikud peaksid maksuma makse kõigilt oma hoiuste intressidelt, on rahvusvaheliste suundumustega kooskõlas olev ELi lõppeesmärk võimalikult laialdane teabevahetus.

2003. aastal vastu võetud direktiiv hõlmas võlakohustustest tulenevaid füüsiliste isikute hoiuste intresse (kas klassikaline intressitulu või võlaväärtpaberite kapitalikasum), mis saadi kas otse või investeerimisfondide kaudu või mõne muu maksuvaba vahendaja kaudu. Sellega kehtestati automaatse teabevahetuse sätted selliste intresside kohta, mida ühe liikmesriigi makseagendid maksavad teise liikmesriigi residentist füüsilistele isikutele. Kõik liikmesriigid, välja arvatud Belgia, Luksemburg ja Austria, võtsid automaatsed teabedastussüsteemid viivitamata kasutusele. Belgial, Luksemburgil ja Austrial lubati üleminekuajaperioodi jooksul teabe esitamise asemel kohaldada kinnipeetavat maksu, mis oli direktiivi jõustumisele järgneva esimese kolme aasta jooksul (kuni 30. juunini 2008) 15 %, järgmise kolme aasta jooksul (kuni 30. juunini 2011) 20 % ja pärast seda 35 %. Eeskirjadega nähti ette, et kinnipeetava maksu tuludest 75 % kantakse üle investori elukohaliikmesriiki. Belgia otsustas lõpetada ajutise kinnipeetava maksu kohaldamise alates 1. jaanuarist 2010 ning vahetada teavet samamoodi kui teised liikmesriigid. Luksemburg tegi sama alates 1. jaanuarist 2015.

Alates 1. juulist 2005 kohaldati viies ELi-välises riigis, sh Šveitsis, nendes riikides ELi residentidest füüsilistele isikutele makstud intresside suhtes hoiuste direktiiviga samaväärseid meetmeid. Direktiivi meetmetega identseid meetmeid kohaldati alates samast kuupäevast kümnel ELi liikmesriikide assotsieerunud või sõltlasterritooriumil (kaheteistkümmel pärast Hollandi Antillide lagunemist) kahepoolsete kokkulepete kaudu, mille iga kõnealune jurisdiktsioon sõlmis iga liikmesriigiga. Pärast Saint-Barthélemy staatuse muutmist võttis Prantsusmaa kohustuse, mille kohaselt Saint-Barthélemy kohaldab nii hoiuste direktiivi kui ka halduskoostöö direktiivi kehtivaid ja tulevasi sätteid.

Pärast hoiuste direktiivi esimest läbivaatamist tegi komisjon 2008. aasta novembris mitu muudatusettepanekut, et kõrvaldada olemasolevad õiguslikud lüngad ja hoida tulemuslikumalt ära maksudest kõrvalehoidumist. Parandusettepanekutega sooviti direktiivi täiustada ja karmistada meetmeid, mille abil tagatakse intresside maksustamine. Seepärast laiendati vahendavaid struktuure käsitlevate sätete reguleerimisala. Ettepanekuga laiendati direktiivi

reguleerimisala ka võlainstrumentidega samaväärsetest instrumentidest (s.t uuenduslikud finantstooted ja teatavad elukindlustustooted) saadavale sissetulekule. Nõukogu võttis muudatused vastu 24. märtsi 2014. aasta direktiiviga 2014/48/EL¹ (hoiuste direktiivi muutmise direktiiv). Kõnealuse direktiivi artikliga 2 on ette nähtud, et liikmesriigid peavad selle direktiivi täitmiseks vajalikud haldus- ja õigusnormid vastu võtma ja avaldama 1. jaanuariks 2016. Liikmesriigid peaksid kõnealuseid sätteid kohaldama alates 1. jaanuarist 2017.

Olles palunud nõukogul hoiuste direktiivi muutmise direktiiv ametlikult vastu võtta, otsustas Euroopa Ülemkogu 21. märtsi 2014. aasta kohtumisel, et automaatse teabevahetuse meetodina hakkab EL oma piires kohaldama Majanduskoostöö ja Arengu Organisatsiooni (OECD) väljatöötatud rahvusvahelist standardit. Euroopa Ülemkogu palus nõukogul tagada, et halduskoostöö direktiivi muudetud teksti vastuvõtmisega 2014. aasta lõpuks viiakse ELi õigusaktid täielikult kooskõlla uue ülemaailmse standardiga.

12. juunil 2013 esitas komisjon maksustamise valdkonnas tehtavat halduskoostööd käsitleva direktiivi 2011/16/EL muudatused. Ettepaneku põhieesmärk oli anda liikmesriikidele asjakohane ELi tasandil õiguslik alus OECD väljatöötatud, automaatset teabevahetust käsitleva ülemaailmse standardi (edaspidi „ülemaailmne standard”) rakendamiseks. Kavandatud muutmisdirektiivi reguleerimisala on väga lai, kuna see hõlmab füüsiliste isikute või muude kui avalik-õiguslike isikute poolt otseselt või kaudselt hoitavaid igat liiki finantstooted (konkreetsete eranditega). Kõnealune muutmisdirektiiv – nõukogu direktiiv 2014/107/EL² (halduskoostöö direktiivi muutmise direktiiv) – võeti vastu 9. detsembril 2014. Kõnealuse direktiivi artikliga 2 on ette nähtud, et liikmesriigid peavad selle direktiivi täitmiseks vajalikud haldus- ja õigusnormid vastu võtma ja avaldama 31. detsembriks 2015. Nad peavad hakkama kõnealuseid sätteid kohaldama alates 1. jaanuarist 2016 ja alustama teabevahetust septembriks 2017. Austriale tehti struktuurierinevuste tõttu artikli 2 lõike 2 kohane erand ja ta võib hakata direktiivi kohaldama kuni üks aasta hiljem kui teised liikmesriigid. Direktiivi vastuvõtmise ajal andis Austria teada, et ta ei kavatses erandit täies mahus kasutada. Austria kavatses piiratud hulga kontode (ainult uued kontod, mis avati alates 1. oktoobrist kuni 31. detsembrini 2016) puhul hakata teavet vahetama 2017. aasta septembriks, kasutades ülejäänud kontode puhul erandit.

Halduskoostöö direktiivi muutmise direktiivi lisatud uue artikli 8 lõike 3a viimases lõigus on selgelt märgitud, et kõnealuse lõike (lõige 3a) sätted on läbivaadatud hoiuste direktiivi suhtes ülimuslikud. Kuna kaks direktiivi kattuvad olulisel määral, kohaldataks hoiuste direktiivi läbivaadatud versiooni vaid üksikjuhtudel.

Need vähesed juhud esinevad sisuliselt kolmel põhjusel. Esiteks kehtestatakse halduskoostöö direktiivi muutmise direktiiviga aruandekohustus finantsasutustele, mida kõnealuse direktiivi määratluse kohaselt käsitatakse ettevõtetena. Seepärast ei seata siin erinevalt hoiuste direktiivist aruandekohustust füüsilistele isikutele (nt maaklerid), kes võivad maksta finantstulu. Teiseks on halduskoostöö direktiivi muutmise direktiivis mõned erandid seoses teatavate pensionifondide, krediitkaartide väljastajate, reguleeritud maksusoodustusega kontode ja muude selliste finantsasutuste ja -toodetega, mis kujutavad endast maksudest kõrvalehoidumise seisukohalt väikest riski. Kolmandaks hõlmab hoiuste direktiivi artikli 4 lõike 2 käsitlus sellest, keda loetakse makseagendiks intressimakse vastuvõtmisel, ka

¹ Nõukogu direktiiv 2014/48/EL, 24. märts 2014, millega muudetakse direktiivi 2003/48/EÜ hoiuste intresside maksustamise kohta (ELT L 111, 15.4.2014, lk 50).

² Nõukogu direktiiv 2014/107/EL, 9. detsember 2014, millega muudetakse direktiivi 2011/16/EL seoses kohustusliku automaatse teabevahetusega maksustamise valdkonnas (ELT L 359, 16.12.2014, lk 1).

intressimakseid, mida mitteosalevad jurisdiktsioonid teevad intressimakse vastuvõtmisel liikmesriigi makseagendi kaudu; lisaks hõlmavad hoiuste direktiivi läbivaadatud versiooni artikli 2 lõike 3 kohane läbivaatamise meetod ja artikli 4 punkti 2 kohane täiendatud käsitlus sellest, keda loetakse makseagendiks intressimakse vastuvõtmisel, ka aktiivsete finantssektoriväliste ettevõtete makstud tulu, kui need ei ole maksudest vabastatud. Need järelejäänud juhud esinevad hoiuste direktiivi ja halduskoostöö direktiivi muutmise direktiivi käsitluste väikeste erinevuste ja kahes direktiivis tehtud konkreetsete erandite tõttu. Selliste arutlusel olevate ELi õigusaktidega hõlmatud või hõlmatamata juhtude mõju on halduskoostöö direktiivi muutmise direktiivi üldise reguleerimisala kontekstis marginaalne. Ülemaailmse standardi kohaldamine rahvusvaheliselt ja selle hoolikas järelevalve läbipaistvuse ja maksualase teabevahetuse ülemaailmse foorumi poolt vähendab kõnealuste juhtudega seotud mis tahes riske.

Siit järeldub, et kahe paralleelselt kehtiva õigusakti säilitamisest saadav kasu oleks minimaalne. Kui eespool nimetatud erandit, mis nähti ette halduskoostöö direktiivi muutmise direktiivi lisatud uue artikli 8 lõikega 3a, oleks enamikul juhtudel võinud kasutada hoiuste direktiivi kohase aruandluskohustuse vältimiseks, siis kahe põhimõtteliselt sama reguleerimisalaga õigusakti üheaegne kehtimine ei ole kooskõlas parema õigusloome põhimõtetega ega selguse ja õiguskindluse huvides. Lisaks tähendaks kahe paralleelselt toimiva õigussüsteemi käigushoidmine kaht komplekti sarnaseid (kuid mitte täielikult kooskõlastatud) kliendi suhtes rakendatavate hoolsusmeetmete eeskirju, menetlusi ja aruandlussüsteeme nii pädevatele asutustele aru andvate finantsasutuste kui ka omavahel teavet vahetavate pädevate asutuste puhul. Sellega seotud kulud ületaksid tunduvalt hoiuste direktiivi pakutavast täiendavast tagatisest saadava kasu.

Selle tagamiseks, et ELis kohaldatakse ainult üht automaatse teabevahetuse standardit, ja et vältida kahe standardi samaaegset kohaldamist, tuleks hoiuste direktiiv kehtetuks tunnistada.

Selleks et vältida lünki aruandluses, tuleb hoiuste direktiivi kehtetuks tunnistamine hoolikalt kooskõlastada halduskoostöö direktiivi muutmise direktiivi kohaldamise ajakavaga, võttes eelkõige arvesse Austriale direktiivi kohaldamiseks määratud aja pikendamist.

Kuna liikmesriigid ei suuda käesoleva direktiivi ettepaneku eesmärki – hoiuste direktiivi kehtetuks tunnistamine ajutiste eranditega, mis on vajalikud omandatud õiguste kaitsmiseks ja halduskoostöö direktiivi muutmise direktiiviga Austriale lubatud erandi arvessevõtmiseks – täielikult saavutada ning seetõttu on see nõutava ühetaolisuse ja tõhususe tõttu paremini saavutatav liidu tasandil, võib liit võtta vastu meetmed vastavalt subsidiaarsuse põhimõttele, nagu on sätestatud Euroopa Liidu lepingu artiklis 5. Kooskõlas kõnealuses artiklis sätestatud proportsionaalsuse põhimõttega ei lähe käesolev direktiivi ettepanek nimetatud eesmärgi saavutamiseks vajalikust kaugemale.

2. HUVITATUD ISIKUTEGA KONSULTEERIMISE JA MÕJUHINNANGU TULEMUSED

Euroopa Ülemkogu 21. märtsi 2014. aasta järeldest ja majandus- ja rahandusküsimuste nõukogu 9. detsembri 2014. aasta avaldusest nähtub, et liikmesriigid eelistavad finantstulu käsitleva teabe automaatsel vahetamisel selgelt ainult ühe standardi olemasolu. Kõnealune standard on nüüd halduskoostöö direktiivi muutmise direktiivi kaudu täielikult rakendatud.

Hoiuste intresside maksustamise alase eksperdirühma kohtumistel komisjonis juhtisid eksperdid tähelepanu sellele, kui oluline on omada üht süsteemi, mille kaudu teave

edastatakse otsemaksustamise eesmärgil automaatselt. Nad selgitasid, et osalised, keda nad esindavad – ELi finantsasutused ja vahendajad – soovisid vältida teabedastussüsteemide dubleerimist. Ekspertühm teatas ka, et sektor võtab seoses USA välisarvetega seotud maksukohustuste täitmise seaduse (*Foreign Account Tax Compliance Act – FATCA*) kohase andmete esitamise ettevalmistamisega juba kasutusele uusi või kohandab olemasolevaid IT-süsteeme, ja rõhutas vajadust viia tulevased automaatset finantskontode alast teabevahetust käsitlevad ELi õigusaktid kooskõlla OECD automaatset teabevahetust käsitleva ülemaailmse standardiga (mis omakorda põhineb kliendi suhtes rakendatavatel hoolsusmeetmetel, mis on välja töötatud FATCAs), et vähendada nõuete täitmisega kaasnevat koormust ja halduskoormust.

Nagu eespool välja toodud, on hoiuste direktiivi kehtetuks tunnistamisel halduskoostöö direktiivi muutmise direktiivist tulenevalt automaatse teabevahetuse tulemuslikkusele väga marginaalne mõju, kui üldse, ja peamiselt kujutab see endast parema õigusloome meetet. Sellest tulenevalt ei koostatud mõjuhindangut.

3. ETTEPANeku ÕIGUSLIK KÜLG

Artiklis 1 sätestatakse direktiivi kehtetuks tunnistamine. Selles kooskõlastatakse kehtetuks tunnistamine halduskoostöö direktiivi muutmise direktiivi kohaldamisega liikmesriikide poolt.

Artikli 1 lõike 1 punktides a ja b esitatakse artikli 4 lõikega 2 ning hoiuste direktiivi artiklitega 8 ja 9 ettenähtud põhilised teabe esitamise ja vahetamise kohustused.

Artikli 1 lõike 1 punktiga a nähakse ette, et ettevõtjad ja nende asukohariigid esitavad ja vahetavad teavet 2015. aasta andmete kohta. See teave käsitleb intressimakseid vastuvõtvaid makseagente, kes kuuluvad hoiuste direktiivi artikli 4 lõike 2 alla kuuluvaid ja asuvad muudes liikmesriikides ning kellest tuleb teatada sama tähtaja jooksul, nagu on ette nähtud artikliga 9, st kuue kuu jooksul pärast maksuaasta lõppu. See tähtaeg on enamiku liikmesriikide jaoks 30. juuni 2016, kuid Ühendkuningriigi puhul 5. oktoober 2016. Kohaldamisaja pikendamine määratakse seepärast kindlaks nii, et see hõlmaks ka Ühendkuningriigi tähtaega. Ajakavas on jäetud ruumi ka kõikvõimalikele järeelmeetmetele ja parandustele, mis tehakse pärast seda kuupäeva.

Artikli 1 lõike 1 punktiga b nähakse ette, et ettevõtjad ja makseagendid ning liikmesriigid, kus nad asuvad, esitavad ja vahetavad 2015. aasta kohta kogutud teavet kuue kuu jooksul pärast maksuaasta lõppu, nagu on ette nähtud artikliga 9, s.t et tähtaeg lõppeb enamikus liikmesriikidest 30. juunil 2016, Ühendkuningriigis aga 5. oktoobril 2016. Kohaldamisaja pikendamise tähtajaks määratakse seepärast 5. oktoober 2016, et see hõlmaks ka Ühendkuningriigi tähtaega. Ajakavas on jäetud ruumi ka teabe täiendamiseks ja parandusteks, mis osutuvad vajalikuks pärast seda kuupäeva.

Artikli 1 lõige 2 sisaldab Austria rakendatavaid erisätteid.

Austria rakendab halduskoostöö direktiivi muutmise direktiivi viivitusega, mis on enamikul juhtudel üks aasta. Siiski kohustus Austria direktiivi vastuvõtmise ajal 9. detsembril 2014 vahetama teavet juba 2017. aastal, kuigi üksnes piiratud arvu kontode kohta (ainult uued kontod, mis avatakse alates 1. oktoobrist kuni 31. detsembrini 2016), säilitades erandi ülejäänud juhtude korral. Seepärast peab Austria üldiselt rakendama hoiuste direktiivi veel ühe aasta jooksul, välja arvatud piiratud arvu kontode korral, mille kohta esitatakse

halduskoostöö direktiivi kohane teave 2017. aastal. Erinevalt Luksemburgist ei andnud Austria teada, et kavatseb kohaldada hoiuste direktiivi kohast automaatset teabevahetust enne kõnealuse direktiivi artiklis 10 osutatud üleminekuperioodi lõppu. Ei ole ka oodata, et kõnealuse üleminekuperioodi lõpuga seotud tingimused on täidetud kuupäevaks, mil Austria hakkab kohaldama halduskoostöö direktiivi muutmise direktiivi. Seepärast eeldatakse artikli 1 lõike 2 kohaldamisel, et 2016. aastal jätkab Austria hoiuste direktiivi kohase ajutise kinnipeetava maksu kohaldamist, välja arvatud juhul, kui tegemist on piiratud arvu kontodega, mille kohta Austria esitab teavet 2017. aastal halduskoostöö direktiivi muutmise direktiivi alusel.

Sellest tulenevalt on artikli 1 lõike 2 punktis a viide Austria kohustustele ja seal asuvate makseagentide makse aluseks olevatele kohustustele kanda 2016. aastal intressimaksetelt kinnipeetud maks üle kooskõlas hoiuste direktiivi artikliga 12.

Austria peab ka täitma oma kohustusi, mis on seotud tema ettevõtjate poolt teabe esitamisega hoiuste direktiivi artikli 4 lõike 2 viimase lõigu alusel, juhul, kui nendelt ettevõtjalt intressimakseid saav sama direktiivi artikli 11 lõikes 5 osutatud üksus on andnud ametliku nõusoleku oma nime, aadressi ja kogu talle makstud või tagatud tulu kohta käiva teabe edastamiseks vastavalt kõnealuse direktiivi artikli 4 lõike 2 viimasele lõigule. Eespool toodut tagav säte on esitatud käesoleva ettepaneku artikli 1 lõike 2 punktis b.

Kui Austria peaks nägema ette hoiuste direktiivi artikli 13 lõike 1 punkti a kohase menetluse, tuleks kinni pidada ka Austria kohustustest ja seal asuvate makseagentide makse aluseks olevatest kohustustest, mille kohaselt nad peavad esitama teavet hoiuste direktiivi II peatüki alusel. Eespool toodut tagav säte on esitatud käesoleva ettepaneku artikli 1 lõike 2 punktis c.

Kõik artikli 1 lõikega 2 ette nähtud kohustused tuleks täita kuue kuu jooksul pärast Austria maksustamisaasta lõppu, s.t 30. juuniks 2017.

Selliste piiratud arvu kontode kohta, mille suhtes alates 1. oktoobrist 2016 hakatakse kohaldama kliendi suhtes rakendatavaid hoolsusmeetmeid ja mille kohta 2017. aastal esitatakse teavet halduskoostöö direktiivi (mida on muudetud vastava muutmisdirektiiviga) kohaselt, on artikli 1 lõikesse 3 lisatud hoiuste direktiivi kohaldamise pikendamist käsitlev erand.

27 liikmesriiki, kes hakkavad halduskoostöö direktiivi muutmise direktiivi kohaldama alates 1. jaanuarist 2016, peavad oma maksuresidentidest tegelikele tulusaajatele endiselt väljastama tõendi hoiuste direktiivi artikli 13 lõike 2 alusel. Kuna kõnealuse tõendi viimane kohaldamispäev peaks olema viimane kuupäev, mil Austria kohaldab hoiuste direktiivi kohast kinnipeetavat maksu, on käesoleva ettepaneku artikli 1 lõike 1 punktis c kuupäevaks määratud 31. detsember 2016. Kuna Luksemburg kohaldab hoiuste direktiivi alates 1. jaanuarist 2015 ilma kinnipeetavat maksu kogumata, on Austria ainus liikmesriik, kes kohaldab hoiuste direktiivi kohast kinnipeetavat maksu 2015. ja 2016. aastal.

Ka hoiuste direktiivi kohaselt kogutava ajutise kinnipeetava maksu kohaldamisest tuleneda võiva topeltmaksustamise vältimise eeskirjad peaksid kehtima pärast halduskoostöö direktiivi muutmise direktiivi kohaldamise kuupäeva. Vastavalt siseriiklikele eeskirjadele konkreetsetes liikmesriigis, kes peab hoiuste direktiivi artikli 14 kohaselt võimaldama maksukrediiti või ülemääraste summa tagasi maksmat, tuleb kõnealuse sätte rakendamise tähtaega võib-olla tunduvalt pikendada pärast kinnipeetava maksu kohaldamise viimast kuupäeva, mis Austrias kogutava kinnipeetava maksu puhul on 31. detsember 2016 (vt käesoleva ettepaneku artikli 1

lõike 1 punkt d). Tegemist on üleminekumeetmega, mis kaitseb tegelike tulusaajate õigusi, mis nad on omandanud hoiuste direktiivi artikli 14 alusel liikmesriigi suhtes, kus nad on maksuresidendid.

Artiklis 2 sätestatakse, et direktiiv jõustub kahekümnendal päeval pärast selle avaldamist Euroopa Liidu Teatajas.

Artiklis 3 sätestatakse, et direktiiv on adresseeritud liikmesriikidele.

4. MÕJU EELARVELE

Ettepanek ei mõjuta eelarvet.

Ettepanek:

NÕUKOGU DIREKTIIV,

millega tunnistatakse kehtetuks nõukogu direktiiv 2003/48/EÜ

EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut, eriti selle artiklit 115,

võttes arvesse Euroopa Komisjoni ettepanekut,

olles edastanud seadusandliku akti eelnõu liikmesriikide parlamentidele,

võttes arvesse Euroopa Parlamendi arvamust,

võttes arvesse Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee arvamust,

toimides seadusandliku erimenetluse kohaselt

ning arvestades järgmist:

- (1) Tuginedes 20. juunil 2000 Euroopa Ülemkogul saavutatud konsensusele, et asjakohast teavet tuleks vahetada maksustamise eesmärgil võimalikult laialdaselt, on liikmesriikides alates 1. juulist 2005 kohaldatud nõukogu direktiivi 2003/48/EÜ,³ et võimaldada hoiuste intresse, mis on ühes liikmesriigis tasutud tegelikele tulusaajatele, kes on teises liikmesriigis maksuresidendist füüsilised isikud, tegelikult maksustada vastavalt viimasena nimetatud liikmesriigi õigusnormidele, kõrvaldades seega siseturuga vastuolus olevad moonutused liikmesriikide vahelises kapitali liikumises.
- (2) Piiriülestest maksupettustest ja maksudest kõrvalehoidumisest tulenevate probleemide ülemaailmne aspekt on suur mureküsimus kogu maailmas ja Euroopa Liidus. Deklareerimata ja maksustamata tulud vähendavad märkimisväärselt riikide maksutuluseid. 22. mail 2013 Euroopa Ülemkogul tõsteti esile G8, G20 ning Majanduskoostöö ja Arengu Organisatsiooni (OECD) kestvaid jõupingutusi ülemaailmse standardi väljatöötamisel.
- (3) Direktiivis 2011/16/EL⁴ on sätestatud teatava teabe kohustuslik automaatne vahetamine liikmesriikide vahel ja selle rakendamise järkjärguline laiendamine uutele tulu- ja kapitalikategooriatele, et võidelda piiriüleste maksupettuste ja piiriülese maksudest kõrvalehoidumise vastu.

³ Nõukogu direktiiv 2003/48/EÜ, 3. juuni 2003, hoiuste intresside maksustamise kohta (ELT L 157, 26.6.2003, lk 38).

⁴ Nõukogu direktiiv 2011/16/EL, 15. veebruar 2011, maksustamisalase halduskoostöö kohta ja direktiivi 77/799/EMÜ kehtetuks tunnistamise kohta (ELT L 64, 11.3.2011, lk 1).

- (4) 9. detsembril 2014 võttis nõukogu vastu direktiivi 2014/107/EL,⁵ millega muudetakse direktiivi 2011/16/EL, ja millega laiendati automaatset teabevahetust kõikidele tululiikidele kooskõlas OECD nõukogu poolt 2014. aasta juulis avaldatud ülemaailmse standardiga, ning tagati sidus, järjepidev ja kõikehõlmav üleliiduline lähenemisviis finantskontosid käsitleva teabe automaatsele vahetusele siseturul.
- (5) Direktiivi 2014/107/EL reguleerimisala on põhimõtteliselt laiem kui direktiivi 2003/48/EÜ oma ja direktiiviga nähakse ette, et reguleerimisala kattumise korral on ülimuslik direktiiv 2014/107/EL. Siiski on veel jäänud juhtumeid, mille korral kohaldataks ikkagi ainult direktiivi 2003/48/EÜ. Need juhud tulenevad kahe direktiivi lähenemisviiside väikestest erinevustest ja mitmesugustest konkreetsetest eranditest. Kui nendel piiratud juhtudel jääb direktiivi 2003/48/EÜ reguleerimisala väljapoole direktiivi 2014/107/EL reguleerimisala, tuleks jätkuvalt kohaldada direktiivi 2003/48/EÜ asjakohaseid sätteid, mille tulemuseks on teabevahetuse topeltstandardid liidus. Sellisest topeltteabevahetusest tulenev kasu on väiksem kui sellega seotud kulud.
- (6) 21. märtsil 2014 kutsus Euroopa Ülemkogu nõukogu üles tagama, et asjakohane liidu õigus viidaks täielikult vastavusse OECDs välja töötatud uue automaatset teabevahetust käsitleva ülemaailmse standardiga. Lisaks kutsus nõukogu direktiivi 2014/107/EL vastuvõtmise ajal komisjoni üles esitama ettepanekut direktiivi 2003/48/EÜ kehtetuks tunnistamise kohta ja viima kõnealuse direktiivi kehtetuks tunnistamine kooskõlla direktiivi 2014/107/EL artiklis 2 kindlaksmääratud kohaldamiskuupäevaga, võttes asjakohaselt arvesse selles Austria jaoks sätestatud erandit. Seepärast peaks direktiivi 2003/48/EÜ kohaldama Austria suhtes veel ühe täiendava aasta jooksul. Nõukogu seisukohta arvesse võttes oleks vaja direktiiv 2003/48/EÜ kehtetuks tunnistada, et vältida topeltteabevahetuse kohustusi ja hoida kokku nii maksuametite kui ka ettevõtjate kulusid.
- (7) Direktiivi 2014/48/EL⁶ (millega muudetakse direktiivi 2003/48/EÜ) artikli 2 kohaselt peaksid liikmesriigid 1. jaanuariks 2016 võtma vastu ja avaldama kõnealuse direktiivi täitmiseks vajalikud õigus- ja haldusnormid. Nad peaksid hakkama kõnealuseid sätteid kohaldama alates 1. jaanuarist 2017. Direktiivi 2003/48/EÜ kehtetuks tunnistamisega ei oleks direktiivi 2014/48/EL enam vaja üle võtta.
- (8) Selleks et tagada finantskontosid käsitleva teabe automaatse esitamise sujuv jätkumine, peaks direktiivi 2003/48/EÜ kehtetuks tunnistamine jõustuma direktiivi 2014/107/EL artiklis 2 kindlaks määratud kohaldamiskuupäevaga samal päeval.
- (9) Olenemata direktiivi 2003/48/EÜ kehtetuks tunnistamisest, tuleks makseagentide, ettevõtjate ja liikmesriikide poolt kuni kehtetuks tunnistamise kuupäevani kogutud teavet töödelda ja edastada nii, nagu algselt kavandatud, ja enne kõnealust kuupäeva tekkinud kohustused tuleks täita.
- (10) Seoses kinnipeetava maksuga, mida kogutakse direktiivi 2003/48/EÜ artiklis 10 osutatud üleminekuperioodil, peaksid liikmesriigid tegelike tulusaajate omandatud õiguste kaitseks endiselt jätkama maksukrediidi andmist või tagasimaksete tegemist

⁵ Nõukogu direktiiv 2014/107/EL, 9. detsember 2014, millega muudetakse direktiivi 2011/16/EL seoses kohustusliku automaatse teabevahetusega maksustamise valdkonnas (EÜT L 359, 16.12.2014, lk 1).

⁶ Nõukogu direktiiv 2014/48/EÜ, 24. märts 2014, millega muudetakse direktiivi 2003/48/EÜ hoiuste intresside maksustamise kohta (ELT L 111, 15.4.2014, lk 50).

ning väljastama taotluse korral tõendeid, mis tagaksid, et tegelikelt tulusaajatelt ei nõutaks sisse kinnipeetavat maksu.

- (11) Tähelepanu tuleks pöörata asjaolule, et struktuurierinevusi arvesse võttes tehti Austriale direktiivi 2014/107/EL artikli 2 lõikega 2 erand, mille kohaselt ta võib hakata direktiivi rakendama kuni üks aasta hiljem. Kõnealuse direktiivi vastuvõtmise ajal andis Austria teada, et ta ei kavatse erandit täies mahus kasutada. Selle asemel hakkab Austria piiratud arvu kontode puhul teavet vahetama 2017. aasta septembriks, säilitades erandi ülejäänud juhtudel. Seepärast tuleks lisada erisätted selle tagamiseks et Austria ning seal asuvad makseagendid ja ettevõtjad jätkavad direktiivi 2003/48/EÜ sätete kohaldamist erandi kehtivuse ajal, välja arvatud nende kontode puhul, mille suhtes kohaldatakse direktiivi 2014/107/EL, millega muudetakse direktiivi 2011/16/EL.
- (12) Käesolevas direktiivis austatakse põhiõigusi ja järgitakse eelkõige Euroopa Liidu põhiõiguste hartas tunnustatud põhimõtteid, sealhulgas õigust isikuandmete kaitsele, ja ükski käesoleva direktiivi säte ei piira ega kaota neid õigusi.
- (13) Kuna liikmesriigid ei suuda käesoleva direktiivi eesmärki – direktiivi 2003/48/EÜ kehtetuks tunnistamine ajutiste eranditega, mis on vajalikud omandatud õiguste kaitsmiseks ja direktiiviga 2014/107/EL Austriale lubatud erandi arvessevõtmiseks – täielikult saavutada ning seetõttu on see nõutava ühetaolisuse ja tõhususe tõttu paremini saavutatav liidu tasandil, võib liit võtta meetmeid vastavalt subsidiaarsuse põhimõttele, nagu on sätestatud Euroopa Liidu lepingu artiklis 5. Kooskõlas kõnealuses artiklis sätestatud proportsionaalsuse põhimõttega ei lähe käesolev direktiiv nimetatud eesmärgi saavutamiseks vajalikust kaugemale.
- (14) Direktiiv 2003/48/EÜ tuleks seetõttu tunnistada kehtetuks,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA DIREKTIIVI:

Artikkel 1

1. Direktiiv 2003/48/EÜ tunnistatakse kehtetuks alates 1. jaanuarist 2016.

Edasi kohaldatakse siiski järgmisi direktiivist 2003/48/EÜ (mida on muudetud direktiiviga 2006/98/EÜ⁷) tulenevaid kohustusi:

a) direktiivi 2003/48/EÜ artikli 4 lõike 2 kohaseid liikmesriikide ja seal asuvate ettevõtjate kohustusi kohaldatakse kuni 5. oktoobrini 2016 või seni, kuni need kohustused on täidetud;

b) artikli 8 kohaseid makseagentide kohustusi või artikli 9 kohaseid makseagentide liikmesriikide kohustusi kohaldatakse kuni 5. oktoobrini 2016 või seni, kuni need kohustused on täidetud;

c) artikli 13 lõike 2 kohaseid nende liikmesriikide kohustusi, kelle maksuresident on tegelik tulusaaja, kohaldatakse kuni 31. detsembrini 2016;

⁷ Nõukogu direktiiv 2006/98/EÜ, 20. november 2006, millega kohandatakse teatavaid direktiive maksustamise valdkonnas seoses Bulgaaria ja Rumeenia ühinemisega (ELT L 363, 20.12.2006, lk 129).

- d) artikli 14 kohaseid nende liikmesriikide kohustusi, kelle maksuresident on tegelik tulusaaja, kohaldatakse seni, kuni need kohustused on täidetud, pidades silmas 2016. aastal ja sellele eelnenud aastatel kogutud kinnipeetavat maksu.
2. Erandina käesoleva artikli lõikest 1 kohaldatakse direktiiviga 2006/98/EÜ muudetud direktiivi 2003/48/EÜ Austria suhtes kogu ulatuses kuni 31. detsembrini 2016, välja arvatud järgmistel juhtudel:
- a) artikli 12 kohased Austria kohustused ja seal asuvate makseagentide ja ettevõtjate makse aluseks olevad kohustused, mida kohaldatakse kuni 30. juunini 2017 või seni, kuni need kohustused on täidetud;
- b) artikli 4 lõike 2 teise lõigu kohased Austria ja seal asuvate ettevõtjate kohustused, mida kohaldatakse kuni 30. juunini 2017 või seni, kuni need kohustused on täidetud;
- c) kõik Austria kohustused ja seal asuvate makseagentide ja ettevõtjate makse aluseks olevad kohustused, mis tekivad otseselt või kaudselt seoses artiklis 13 osutatud menetlustega ning mida kohaldatakse kuni 30. juunini 2017 või seni, kuni need kohustused on täidetud.
3. Olenemata käesoleva artikli lõikest 2, ei kohaldata direktiiviga 2006/98/EÜ muudetud direktiivi 2003/48/EÜ pärast 1. oktoobrit 2016 nende kontode intressimaksete suhtes, mille korral direktiivi 2011/16/EL I ja II lisas esitatud aruandlus- ja hoolsuskohustused on täidetud ning mille kohta on Austria automaatse teabevahetuse teel edastanud direktiivi 2011/16/EL artikli 8 lõikes 3a osutatud teabe direktiivi 2011/16/EL artikli 8 lõike 6 punktis b sätestatud tähtaja jooksul.

Artikkel 2

Käesolev direktiiv jõustub kahekümnendal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Artikkel 3

Käesolev direktiiv on adresseeritud liikmesriikidele.

Brüssel,

*Nõukogu nimel
eesistuja*